

İçkinin şiddetle yasaklanmış olduğu bir zamanda, gizli meyhanelerden birinde demlenen Bektaşî, salına salına giderken, birdenbire tanıdık bir çehre ile karşılaşmış. Hemen samimi bir tavırla elini o çehre sahibinin omzuna koyarak, sormaya başlamış:

- İmanım! Seni iyice gözüm ısıyor. Acaba nerede gördüm? Fener deki Çardaklı meyhanede mi?

- Hayır.

- Öyleyse, Tavukpazarındaki Küplüde.

- Hayır.

- Eh, o halde mutlaka Uzunodalarda.

- Hayır.

- Allah, Allah... bari söyle de meraktan kurtulayım.

- Her halde sen beni selamlık ettiğim zaman görmüş olacaksın.

Bektaşî, karşısındaki adamın Padişah olduğunu anlamış. Artık söyleyecek söz bulamamış.

Hemen oraya sırt üstü yatarak:

- Ey ahali... ben kalıbı değiştiriyorum. Buyurun cenaze namazına. Diye bağırmış.